

KURYER LITEWSKI

w WILNIE we WTOREK DNIA 23 KWIETNIA V.S. 1818 ROKU.

SEYM KRÓLESTWA POLSKIEGO.

SENAT.

Posiedzenie dnia 20 kwietnia.

JW. Prezydujący w Senacie zawiadomił JWW. Senatorów, iż celem dzisiejszego posiedzenia jest, czytanie i roztrząśnienie projektu o hypotekach. Wezwał potem Deputacyą, która projektu o Moratorium, procentach i uzupełnieniu art. 1244 kodexu cywil. zanosila N. Pannu do sankcyi, aby z swej czynności zdala sprawę. W imieniu więc tej Deputacyi doniósł JW. Malczewski Biskup Kujawski, iż J. C. Królewska Mość, oddane sobie te projekta do prawa w obu Izbach przyjęte z wrodzoną sobie Oycowską dobrocią, przyjąć raczył.

Daley otrzymali głosy JWW. Rady stanu Szaniawski i Wyczechowski, którzy swe wnioski wprowadzające projekt do tej Izby w obszernym wywodzie powodów, przełożyli. Następnie odczytanym został ten projekt do prawa, o ustaleniu własności dobr nieruchomości, o przywilejach, i hypotekach w miejsce Tytułu XVIII. xięgi III. Kodexu Cywilnego. Nakoniec JW. Prezydujący sessyą solwował do dnia następnego na godzinę 11 stą zrana.

Posiedzenie dnia 21 kwietnia.

Skoro Izba Senatorska miejsca zajęła, JW. Senator Wojewoda Jan Nep. Malachowski, jako Prezydujący w Kommissyi Senatu Prawodawczej, zdał sprawę z tygodniowych działań Kommissyy połączonych nad tym projektem o hypotekach deliberujących; wystawił pożytki ztąd wynikające i kredyt ustalony; mówił: iż Rada Stanu z Pruskich, Austryackich i Francuzkich hipotek, pierwszą obrała jako naydogodniejszą, a lubo więcej zatrudniającą, jednakże pewniejszą nad inne bydz ją uznała. Dziękował JWW. Senatorom za udzielenie na piśmie światłych uwag, a mianowicie JW. Kasztelanowi Grzymale, który cały projekt był przedstawił, lecz gdy ten na zasadach innych był wsparty, nie mógł tyle odpowiedzieć zamiarom Rady Stanu, która hypotekę Pruską wzięła za principium.

Na ten głos, tenże JW. Kasztelan Grzymala tłumaczył swój projekt o hypotekach przez siebie podany.

Po nim JW. Kasztelan Malachowski, przełożył, iż lubo projekt ten ma zawilosci, lepiej jest jednak mieć takowy, niż zostawać *in statu quo*, a mianowicie dla Województw, które z pod rządu austryackiego nam zostały zwrócone. Mówił daley, iż gdy zamysłamy zaprowadzić bank Narodowy, i wskrzesić upadły kredyt, na jakichże zabezpieczemy to zasadach, jeżeli stan i zapewnienie majątków zmienionym nie będzie, chyba termin moratoryyny do lat dalszych wypadnie przedłużyć. Jeżeli są niejaki niedogodności, łatwiej je będzie na przyszłym Sejmie poprawić, niż w tym stanie jak dotąd pozostać.

Równie światłe uwagi i szczegółowo nad niektórymi artykułami zdania swoje wynurzyli JWW. Kasztelani Czarnecki, Nakwaski, Grabowski, Tarnowski, Sierakowski, Męciński i Gliszczyński, tudzież JO. Xiążę Wojewoda Czartoryski, na których wszystkie wnioski JW. Rada Stanu Wyczechowski, odpowiedzią swą zadane zarzuty wyjaśnił.

JW. Kasztelan Matuszewicz oświadczył, iż po tylu światłych głosach, nie rozeiága się w szczegółach nad projektem, a nie nadużywając drogiego czasu, mówił, iż

projekt ten można nazwać projektem *dobrey wiary*. Były u nas dawniey podobne prawa; nieszczęścia i zaburzenia Oyczyzny nie daly im przyysć do pożądanego stopnia doskonałości. Daley kraj przeciętym został na dwoje; jedna część dostala się Prusom, druga domowi Austriackiemu. Hypoteka Pruska dogodniejszą się znalazła, i do niej dziś wzdychamy. Nadeszło prawo Francuzkie, które zaczął Pruskie; opuszczone hypoteki tajne, powinny bydz jawnymi, gdyż kiedy tajne, niemasz jey żadney. Wspólność w kodexie francuzkim majątków męża i żony, sprawia zawikłanie; przechodzenie dóbr z rąk do rąk bez wpisywania w hypoteki, do wielkich zawodów otwiera pole. Projekt dzisiejszy wraca dobrodzieystwa prawa Pruskiego. Prawda, że hypoteka Pruska podlega mitregom, lecz za to raz uczyniona, jest wieczną, gdy hypoteka Austryacka trzy lat zostawuje na upoważnienie tego, co jest wpisywaniem w tabellę, co na wiele sporów i nieprzyzwoitości naraża. Uważał daley, że przy wpisywaniu hypotek, sądowe upoważnienie zachodzić musi. Dozór strzedz powinien, by próżno ciekawi nie szperali w xięgach, łatwo można kartę wydrzeć, literę lub słowo odmienić: ile potrzeba jednak, nikt odepchniętym bydz niepowinien od zasiągania w xięgach hypotecznych potrzebnych mu objaśnień, a gdyby mu to przez dozorcę dozwolonem nie było, może się udać do przesa. Szczególniejsza troskliwość Senatorów pochodzi z tego, iż w względzie umów, projekt ten nie jest dość jasnym; trzecia jednak osoba nie może bydz uszkodzoną, umowy bowiem prywatne w xięgę wpisywaniem nie będą. Projekt dzisiejszy nie przyczynia ni kosztu, ni mitregi, i owszém oboje ułatwia. — Pisarz Aktowy stanowi o wpisywaniu, a Sąd potwierdza te wpisy. W każdej rzeczy początki są trudne, tém bardziey trudnemi będą dla nieobeznanych z prawami pruskiemi. Potomność atoli błogosławić będzie prawo zabezpieczające majątki obywatelskie, stanowiące szczęśliwość, pewność i spokójność wszystkich. W końcu odpowiadał na zarzuty czynione przez JW. Kasztelana Grabowskiego.

Po czym JW. Prezydujący wynurzył, iż roztrząsania Senatorów doprowadziły projekt ten do dojrzałości, do zebrania których nie starczy nawet pamięci i tey wymowy, z jaką mnie w tey mierze JW. Kasztelan Matuszewicz wyreczył. Mielismy hypoteki nasze, lecz zaginęły! umysł ludzki dążący zawsze do doskonałości podał nam wzory w zagranicznych prawach, jako to: Pruskich, Austryackich i Francuzkich; wszystko zaś wskazywało nam prawo Pruskie jak naydokładniejsze. Te nam Rada stanu przyniosła, nad temi Kommissye przez ośm dni pracowały, nad temi Senat dzisiay naradzał się, a gdy rzecz widzę wyjaśnioną i dyskusyę zamkniętą, zapytuję się, czyli jest zgoda za jednomyślnem przyjęciem tego projektu? Na które zo zapytanie, gdy cały Izby Senatorskiej jednomyślnosc nastąpiła, JW. Prezydujący projekt o hypotekach za przyjęty ogłosił, Izbie Poselskiej o tem doniósł i sessyą solwował na dzień 22 b. m. na godzinę 11 zrana.

IZBA POSELSKA.

Posiedzenie dnia 20 kwietnia.

Projekt kodexu karnego, który na posiedzeniu dnia 18 b. m. w dwóch częściach odczytany został, a którego trzecią część dnia 20 b. m. odczytano, wzięto do dyskusyi. Pomiedzy mówiacemi za projektem, z grona Kommissyi byli następni: JWW. Pieniążek, Poseł Kozienie-

cki, *Koldawski*, Deputowany z Powiatów Radomskiego i Kozienickiego i *Obniski*, Posel Łosicki, którzy gruntownie swe myśli, pełnym wymowy oddane głosem, rozbiegając szczegółowo projekt, i wyjaśniając niedogodności dotychczasowych praw karnych Pruskiego i Austriackiego, w kraju naszym obowiązujących, oświadczyli się za wniesionym projektem. Przeciwnego zaś zdania był JW. *Ślubicki*, Posel Brzeski, Członek Kommissyi skarbowey.

JW. Wiktor *Rembieliński*, Posel Łomżyński, usiłował wykazać niedokładność projektu w artykułach 13, 31, 46, 67 i 80tym.

JW. *Jezierski*, Posel Garwoliński, tak z powodu nieprzygotowanej procedury, jako też nieprzekonania się w ogólności o dokładności projektu *quaestionis*, oświadczył się *negative*.

JW. *Dembowski*, Posel Kazimierski, będąc za projektem, odpowiadał na uwagi JW. *Rembielińskiego* i *Jezierskiego*.

JW. *Raymund Rembieliński*, Posel Biebrański, mówiąc o niestosownym szafowaniu karą śmierci, a przynajmniej żeby ta była dopełniona w miejscu popełnionej zbrodni, tudzież, iż chłosta zastosowana na nieobywatelów odrazi cudzoziemców od kraju naszego, jako też, że w więździe 3 przewinienia nie ledwie potoczne podciągnięto w kodex kryminalny pod artykuły przestępstw policyjnych, był przeciw projektowi.

Zarzuty te przymówieniem swem odpierał JW. *Gabryel Biernacki*, Deputowany Ostrzeszowski, Wieluński i Częstochowski.

JW. *Krysiński*, Deputowany cyrkułu V. miasta Warszawy, naganiał skwapliwość, doradzając rozważny rozbiór tak trudnego do utraffienia przedmiotu, który wielkiego zastanowienia wymaga, a zwracając uwagę obradujących na troskliwość, z jaką sławni prawodawcy w tej mierze postępowali, tudzież na usilność, jaką przy długim i kilkanaście lat trwającym przeciągu czasu, inne narody w rozbieganiu i przyjęciu praw kryminalnych okazały, wystawiał potrzebę pod tym względem mocnego zastanowienia się, czyli przyjęcie takowego prawa, które z samej krótkości czasu cechę niedokładności na sobie nosić może, sławie Polaków nie ubliży?

Na ten głos odpowiedział stosownie JW. *Dembowski*, Posel Kazimierski, którego wnioski znowu JW. *Krysiński* odpierał.

JW. *Linde*, Deputowany cyrkułu III. miasta Warszawy, uważał mylność argumentów *a priori*. Wystawiał różnicę między teorią a praktyką, twierdząc, iż doświadczenie jest zawsze gruntowniejszém. Mówił przeto, że wzięte z doświadczeń innych narodów prawa za wzór do niniejszego projektu, nieomylną nam rokują dobroć i użytek. Tak więc popierając projekt, uważał tylko sprzeczność między artykułami 25tym i 119tym.

JW. *Hakenszmit*, Deputowany Krasnostawski i Chełmski, uważał przytoczone zdania lub jedne drugim przeciwne, lub za nadto ogólne i nie niestanowcze. Był więc za projektem.

JW. *Szołowski*, Posel Łęczycki, znajdował potrzebę zaprowadzenia poprzedniczo procedury, a rozbiegając niektóre artykuły, stosowne w tej mierze zdanie wywniósł.

JW. *JX. Przyłuski*, Deputowany Płocki i Pultuski, podobnie się oświadczył, i obadwa byli przeciwko projektowi.

JW. *Chmielewski*, Posel Lipnowski, przedsięwziął długi wykład wielu artykułów, uważając je, lub za mniej zgodne z duchem rzeczy, które tłumaczyć powinny, lub za odchodzące od dokładności i precyzji, potrzebnej w każdym prawie. Uczyniwszy więc szczegółowy rozbiór aż do artykułu 85, dla spóźnionej pory JW. Marszałek odłożył ukończenie głosu jego do następującego posiedzenia, solwując sessyą do dnia 21 b. m. na godzinę 10tą.

Posiedzenie dnia 21 kwietnia.

W dalszym ciągu wczorajszej sessyi JW. Marszałek Seymu przywoławszy Izbę do porządku, dał głos JW. *Komorowskiemu*, Posłowi Kieleckiemu, Członkowi Kommissyi Seymowej do praw organicznych i administracyi, który wyluszczywszy, ile czas jest już krótkim do obrad, wykazał ile staraniem Kommissyi było, w projekcie ko-

dexu karnego poczynić potrzebne i stosowne zmiany; odpierał daley czynione w dniu wczorajszym oppozycye, jakoby rzeczony projekt obrażał kartę Konstytucyjną, tudzież, że przyjętym bydyby nie powinien, gdy go procedura nie poprzedza.

Następnie od łaski otrzymał głos JW. *Chmielewski*, Posel Lipnowski, który w dniu wczorajszym dla spóźnionej pory, rozbiorowych swych uwag przez szczegóły w każdym artykule wykazywanych, nie dokończył, czego dziś, poczynawszy od art. 85 projektu dopełnił. Ze względu przeto swych uwag był przeciw projektowi.

JW. *Stawowski*, Posel Wartyński, mówił potem, iż kary nadto są zwolnione, a naybardziejze sprzeciwiał się projektowi w tém, że kodexu procedury nie mając, nie można o prawie samém stanowiąc, które w porównaniu uważał jak gmach bez wschodów. Z tych powodów oświadczył się *negative*.

JW. *Czajewski*, Deput. Kalwaryjski, łączył się w zdaniu z tém, co poprzedniczo projekt do procedury mieć żądali; daley utrzymywał, iż stopniowanie kar nie jest w szczegółach wskazane, i że arbitralności sędziego zostawiono, stosownie kary więzienia od lat 5 do 10, nakoniec, że sprawy nader drobne i codziennie wydzierające się, a jedynie napomnieniom policyjnym uległe, w kodexie kryminalnym umieszczono. Wreszcie, czyniąc uwagi nad redakcyą projektu, nadmieniał, iżby rozwoody pod kary kryminalne podciągnięte były.

JW. *Łabęcki*, Deput. Warszawski z cyrkułu IV, nie chcąc, jak mówił, wycieńczać czasu, przez rozbiór szczegółowy, w ogólności nie widząc bydy projekt *quaestionis* dogodnym, oświadczył się, iż jest *negative*; daley odpierał wnioski czynione w dniu wczorajszym przez JW. *Dembowskiego*, Posła Kazimierskiego, i Radcę Stanu *Potockiego*; skończył zaś mowę tém zdaniem jak wiem innych, aby projekt ten do przyszłego Seymu odłożyć.

JW. *Szepietowski*, Posel Tykociński również w oppozycji stając, przeczył doskonałości kodexu austriackiego, co do zbrodni stanu, stosował prawa Polskie i te bydy rozciągleyszymi sądził, a w reszcie, zakończył głos, iż jest przeciw projektowi.

JW. *JX. Łącki*, Deput. Kielecki i Jędrzejowski przeczył, aby w zyskaniu przewłoki lepszość prawa tego zapewnić można, nie był także zdania, aby po Województwach rozesłany był projekt, zkądby do przyszłego Seymu uwagi i spostrzenia przysposobionymi bydy mogły; twierdził bowiem, iż ztądby się utworzyły tylko materyały do nowej wieży babilońskiej, a mówiąc daley o ważności procedury, dotknął prerogatywy konstytucyjnej *Neminem captivabimus, nisi iure victum*, którą z ustawą angielską, *Habeas Corpus*, przyrównał. Żądał, aby obywatel wolnie odpowiadał; lecz utrzymywał przytém, iż mogą bydy przypadki zawieszenia tego dobrodzieystwa, jak w Anglii samey się dzieje. Nakoniec, dawszy myśl, czyby nie można sądów kryminalnych rozciągleyszymi zrobić, wyliczał zalety prawa tego, że odpowiedzialność w niem od kmiotka do samego ministra w sobie obeymuje, a wzmiankując o seymie czteroletnim i słowach jednego z wielkopomnych członków tego Seymu, Ignacego *Potockiego*, przytoczył, iż i niniejsze prawo, w potrzebie okazanej sprostowaniem w przyszłym czasie bydy może. Z tych więc powodów oświadczył się zupełnie za projektem.

JW. *Gawroński*, Posel Seyneński, wykazawszy niektóre artykuły niezgodne z jego przekonaniem, był przeciw projektowi.

JW. *Józef Grabowski*, Posel Węgrowski, dowodził, iż prawa kryminalne są duszą towarzystwa społecznego. Chlubą bydy Polakowi przepisywał, iż nikt materyi o zbrodniach Maiestatu nie dotknął, gdy zbrodnia ta historyi kraju naszego nigdy nie splamila. Mówił, iż każdy zajęty jest w uwagach, o skarb honoru obywatelskiego, a mówiąc przeciw pośpiechowi tworzenia w tak krótkim czasie prawa kryminalnego, nie mając jeszcze procedury, opierał się na zdania JW. *Krysińskiego*, Deputowanego z miasta Warszawy, w końcu dodając, iż nie ma wskazanej odpowiedzialności na gwałty popełnić się mogące przez siłę zbroyną, a sądząc bydy prawo kryminalne *Blanksteyna*, przez X. *Ostrowskiego* tłumaczone, dla nas stosowniejszém, oświadczył się także *negative*.

JW. *Wiszniewski*, Posel Kalwaryjski, dowodził, że gdy

to prawo nowe, będzie obowiązującym, procedura pruska do czasu utworzenia nowej będzie niestosowną. Daley wzmiankując niektóre artykuły, które jego zdaniu nie odpowiadały, zgadzał się z JW. *Rembelskim*, Posłem Biebrzańskim, względnie kary śmierci, aby ta na miejscach, lub przynajmniej w mieście tego powiatu skuteczną była, gdzie zbrodnia została dopelnioną.

JW. *Kapica*, Deput. Łomżyński i Tykociński, również jak inni, na procedurze zasadę praw stanowił, i ztąd najmocniej czynił zarzuty projektowi; nakoniec wyliczając artykuły nieodpowiadające jego zdaniu, oświadczył się *negative*.

JW. *Jasiński* Deput. Piotrkowski i Radomski, wyrażając, ile potrzebnem widzi w jednym kraju jednostajność praw kryminalnych, mocno mówił za projektem; a wreszcie dodał, że srożey karane będą zagęszczone już zbrodnie i występki, jakimi są: podpalania i kradzieże. Uradujemy serca tych, którzy nas tu wysłali, bo ich spokojność i bezpieczeństwo zapewnione zostaną.

JW. *Nowakowski*, Poseł Tarnogrodzki, mówił także za projektem, dowodząc, że lubo z praw obcych zebrany, korzystano jednak w tém, że co mogło być najlepszym i najdogodniejszym, to starano się zastosować. Procedura jest już przez N. Pana zapewnioną, i usuwa obawę arbitralności Sędziów. Nakoniec przytaczając, że ile go głos wczorajszy JW. *Lindego* przekonał, tyle nawzajem przymówienie się JW. *Krysińskiego*, do jego przekonania nie trafia. Oświadczył się być *affirmative*.

JW. *Zachowski*, Deput. Konecki, Opoczyński i Szydłowiecki, zarzucał, iż projekt ten jest tylko zebraniem artykułów z trzech Kodexów; wzmiankował daley, iż dwa zdania tylko Izbą powodują: jedne przeciw projektowi z powodu pośpiechu stanowienia tego prawa i braku procedury, drugie za nim, że go już dosyć dogodnym uznają, i lepszym być sądzą, niż dotąd dwa odmienne prawa istniejące. Daley wykazywał szczególne artykuły, przeciw którym czynił swe uwagi, kończąc, iż jest *negative*.

JW. *Baliński* Deput. Hrubieszowski i Tomaszowski dowodził, iż dzień ten liczyć trzeba między najświetniejsze dla Polaków. Odpierał zarzuty, jakoby obce prawa były niedołączne, dowodząc, że dzieło to jest systematyczne, że tak postępować należy; bo wszystkie kraje, korzystając z oświaty drugich Państw, to stosują do siebie, co użytecznem znajdują u innych. Przytaczał, że prawo Francuzkie czerpało zasady swoje z praw Rzymskich, a tém bardziej za dobrocią niniejszego projektu mówić można, bo z późniejszych i doświadczeńszych prawodawstw korzystano. Dodał, że chcąc dzieło ganić, nie teorii potrzeba, lecz należy wskazać niedoleżność, wytknąć wady i podać natomiast lepsze. Mówił daley na poparcie, że nie stanowi to wady, iż procedury natychmiast przy projekcie tego Kodexu nie przedstawiano, bo ta się zawsze da zastosować do uchwalonego prawa. Był więc za projektem.

JW. *JX. Wojewódzki*, Deput. Siedlecki i Węgrowski, mówiąc za projektem, dodał uwagi względnie religii, oświadczywszy w końcu swe zdanie, aby przestępstwa i sprawy, z tego względu wynikłe, władze duchowne sądziły.

JW. *Hr. Jezierski*, Poseł Garwoliński, oświadczył, iż nie mając nic więcej dodać, do swych uwag i zdania wczoraj oświadczonego odwołuje się.

JW. *Faltz*, Deput. z Miasta Kalisza, przekładał, iż gdy nikt dotąd nie dowiódł, aby Kodex karny nie był potrzebny, nie należy się więc zastanawiać jak długo go układano, lecz czyli jest dobrym i dogodnym? Niechac korzystać z praw obcych, dla tego, aby oryginalne Polskie utworzyć, jest to chyba chcieć nie mieć nigdy Kodexu karnego. Daley gruntowne i na Konstytucyi wspierające się czynił wnioski, w odpieraniu zarzutów czynionych przez JW. *Krysińskiego* i innych przeciw projektowi mówiących.

JW. *Krysiński*, Deput. z miasta stołecz. Warszawy, w odpowiedzi na głosy JWW. *Hakenszmity*, *Faltza*, *Nowakowskiego*, *Lindego*, tudzież Rady Stanu wnoszącego ten projekt, odpierał szczegółowo ich wnioski, a mo-

eno mówiąc przeciw pośpiechowi stanowienia tak ważnego dla kraju prawa, wymienił ważność onego przytoczeniem zdań i uwag sławnych pisarzy o prawodawstwie. Zakończył mowę tém, co i wczoraj, oświadczeniem, że jest przeciw projektowi.

JW. *Dembowski*, Poseł Kazimierski, mówiąc przeciw powyższej opozycji, wnioski JW. *Krysińskiego* światłemi uwagami zbijał.

Równie JW. *Hakenszmit*, Deputow. Chełmski i Krasnostawski JW. *Krysińskiemu* odpowiadając, wspierał swym głosem przytoczone uwagi JW. *Dembowskiego*.

Z kolei JW. *Linde*, Deput. z miasta stoł. Warszawy, temuz JW. *Krysińskiemu* w swém przymówieniu się odpowiedział, będąc za projektem.

JW. *Wichliński*, Poseł Wieluński, również zbijając zarzuty JW. *Krysińskiego*, o pośpiechu naszym, a długoletnich rozważach innych Państw, mianowicie Bawaryi, w stanowieniu podobnego Kodexu, wynurzył z swej strony tę troskliwość, aby procedura następna mogła być odpowiednią prawu dziś przechodzącemu.

JW. *Rembelski*, Poseł Biebrzański, oświadczył, iż gdy zdania dzisiejsze więcej go w przedmiocie projektu *quaestionis* objaśniły, tém mocniej stoi przy wczorajszych wnioskach swoich, przeciw projektowi przytoczonych.

JW. *Wolicki*, Członek Kommissyi prawodawczej, w obszernej mowie wyluszczył jak najmocniejsze zalety przedstawionego projektu i powody ztąd do przyjęcia go za prawo obowiązujące.

JW. *Grabowski*, Poseł Stanisławowski, Członek Kommissyi do praw administracyjnych, na poparcie wniesionego projektu przekonujący z swej strony czynił wnioski.

JW. *Obniski*, Poseł Łosicki, Członek Kommissyi prawodawczej wsparł zdanie za projektem głosem następującym:

Prześwietna Izbo Poselska!

Ile tylko było głosów, które, albo tylko w ogólności przeciwne projektowi oświadczyły zdania, albo niektóre z nich tylko artykuły obojętności podawały, te niemal wszystkie przez JWW. Kolegów Dembowskiego, Hakenszmity, Lindego i Falca stanowczą otrzymały odpowiedź.

Niektórym tylko jeszcze pamięcią przeze mnie objętyu winieniem moję oznaczyć.

JW. *Linde*, który projektowi temu należną oddał zaletę, który historycznie udowodniwszy, że argumenta *a priori* mylą, a doświadczenie gruntowniejsze podaje dowody, przekonał nas o potrzebie przyjęcia prawa z różnych innych w niniejszy zbiór ułożonego i z naszymi stosunkami pogodzonego; lecz spostrzegł sprzeczności między artykułami 25 i 119, z których, pierwszy zbrodnię przygotowaną a niedopelnioną jako same dokonanie zbrodni uważa; — zaś drugi 119 na morderstwo usiłowane a niedokonane karę tylko więzienia od 10 do 20 lat raznacza, — Nie zachodzi tu żadna między temi artykułami sprzeczność; według artykułu 25 w związku z 115 morderstwa usiłowanemu, którego dokonaniu nieprzewidziane zdarzenie przeszkodziło, kara śmierci się należy; według artykułu 119 morderstwu bez żadnej nieprzewidzianej przeszkody niedokonanemu, kara więzienia słusznie jest przeznaczona.

Znalazł JW. *Szołowski*, artykuł 91 stanowiący karę na namawiających do wyniesienia się z kraju, niezgodnym z Traktatami Wiedeńskimi. — Artykuł ten w żadnej z Traktatami nie znajduje się sprzeczności. — Traktaty liberalne pozwalają wyniesienia się każdemu; prawo ściga ich nadużycia. — Mogą się znaleźć nikczemni ludzie, których różne widoki do skutecznego niegodnych celów skłaniają; mogą się znaleźć ludzie, co swobody kraju mając w zamiarze, nayliberalniejsze rządów ustawy, tyle zbawiennych korzyści, krajom, ich używaniem cieszącym się przynoszące, na straty i nieszczęścia jego obrócić usiłują; tego to rodzaju występnych roznoszących między mieszkańców kraju tajemnie namowy i pomoc wynoszenia się, chce prawo słusznie mieć karaniami.

Zniżał JW. Szolowski i zgodził się z nim JW. Deputowany Gościński, że matka dziecię prawego toża zabijająca, według artykułu 122 surowiej karana, lżej-szy powinna ulegać karze, niż matka zabijająca dziecie nieprawego toża. — Nie zgadzam się w tej mierze z wami szanowni Koledzy.

Cel małżeństwa, wzięwszy go, tak pod względem układów cywilnych, jako też dążności naturalnych, jest odrodzenie się w dzieciach swoich. — Kto przysiedze, układowi niejako całego społeczeństwa tyczącemu się i ty-lu świętym obowiązkom, tak nadprzyrodzony gwałt za-daje, kto się na własne dziecko dzisiaj porywa, które-go wczoraj tak usilnie pragnął, kto między dzikimi zwierzęty niepraktykowaną popełnia zbrodnię, ten więcej zawinił, niż ta nieszczęśliwa ofiara momentalnej miło-ści, może z skutkami jej nie obznajmiona, niż ta, któ-rą zdaje się, że w nieszczęściu jej, samo prawo ją od-stąpiło; bo w takim przypadku prawa cywilne dziś obo-wiązujące oycostwa dochodzić nie dozwala.

Wątpliwości względem szczególnych artykułów, które troskliwa JW. Chmielewskiego, Poła Lipnowskiego, rozwaga zgromadziła, już na wczorajszym posiedzeniu rady Stanu i Kommissy Sejmowych, objaśnione i za-łatwione zostały.

Koledzy którzy czytali już dekret N. Pana poleca-jący radzie Stanu przygotowanie procedury kryminal-nej pod decyzją Sejmową, zaspokoili już dostatecznie zapewne troskliwość Izby w tej mierze.

Pozwól JW. Krysiński Warszawski, że wielbiąc two-je twiatło, ceniąc twoje talenta poważam się walczyć z o-pinią, którąś na n w tej Izbie ogłosił. Prawo które dziś przechodzi, nie trzechmiesięcznej pracy jest owo-cem, nie tkaniną zgromadzonych z różnych Kodeksów ar-tykułów. Jest uprawdzie po większej części wyjątkiem dokładnych, na jakie dotąd rozum ludzki mógł się zdo-bydź, Legislacyi kryminalnych; tém samém, że umiejęt-nie z nich korzystać umiano, już staje się pracą kilko-nastoletnią, bo dopełnione zostało to, co tamci kilkana-ście lat pracując uskuteczniłi. Troskliwi o sławę Naro-dową Polacy, dalecy są od czerzyć próżności. Nad czémże to dwa lata mamy myśleć? czy nad tém, żebyśmy no-we tworzyli zbrodnie, których dotąd społeczeństwo lu-dzkie nie znało? Niechaj opuszczenie choć jednej wy-rzuconém mi tu zostanie.

Co o pojedynkach dotąd mówiono, nie uszło baczno-ści światley Rady Stanu; lecz powody, które wyjęcie te-go przedmiotu odradzały, były za słuszne uznanemi.

Obiecałeś nam JW. Kolego, doskonalszy za dwa la-ta kodeks. Dwa lata w porównaniu postępu do doskona-łości nie są nawet logarytmową częścią sekundy.

Tysiące lat przemina, miliony ludzi z taką samą szlachetną dążnością do doskonałości, jaka tobie jest właściwa, na nim się przesnuje, a rodzaj ludzi co do doskonałości będzie jeszcze w dzieciństwie.

Tę samą rękę, którąś w staranności o honor Polaka do serca twego przyłożył, i ja do mego przykładam.

Jako Polak sławę mego Narodu nad życie, chociaż mi drogie, chociaż liczney familii mojej potrzebne, prze-nosząc, śmiało oświadczam me zdanie: Ze przyjęcie pro-jektu tego nie uymuje stawie naszej, ale przekonywa, iż dalecy od próżności, umiemy rozsądnie z cudzego i własnego korzystać doświadczenia, a nie ustępując w o-świeceniu innym, jesteśmy zdolni to sobie przyswoić, co nam użytecznem, to odrzucić co niestosowném, a to do-dać, co nam potrzebném, pod różnemi względami bydź się okazało. Chcę powiedzieć, nie ubliżemy, ale zasłu-żemy sobie na sławę.

JW. Godlewski, Poseł Maryampolski, Członek Kom-missy Skarbowey, mówiąc przeciw projektowi, miano-wicie dla niepoprzedzającej go zaraz procedury, wzy-wał Izbę Poselską, aby przedstawiony projekt, odrzuciła.

JW. Młodzianowski, Poseł Pultuski, Człon. Kom-

missy prawodawczey, w mowie swej odpierał wnioski powyższe JW Godlewskiego, i silnie przywodził powo-dy i potrzebę kodexu karnego, a dogodnie temu celowi odpowiadający zamiar przez wniesiony teraz projekt.

Nakoniec JW. Radca Stanu Potocki, w imieniu tey-że rady, za odebrany głos od laski, zbijał szczegóło-wo zarzuty przeciw projektowi wnoszone.

Po skończonych takowych dyskusjach, JW. Mar-szałek, wybrawszy Assesorów, przystąpił do zbierania kre-sek, a po ukończonym Turnum okazało się, iż za pro-jektem było głosów 66, przeciw projektowi 49. A za-tém większością 17 kresek projekt kodexu karnego w Iz-bie Poselskiej przyjęty został. Donosisz przeto o ta-kowém przyjęciu JW. Marszałek Izbie Senatorskiej, sol-wował sessyą do dnia 22 b. m. na godzinę 10 zrana.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia datta gazet petersburskich, dnia 13 kwie-tnia.

Dobroczynny zakład Hrabiego Szeremetowa w Mo-skwie dnia 3 kwietnia, udarowany był wysokiem odwie-dzeniem N. Cesarzowej Jeymości Elżbiety, a mieszkań-cy tego zakładu uczuli nowę pocieszenie w losie swoim z najmiłościwszego wężrzenia na ich dołę. Najjaśniejsza Pani, poglądając tam na płody miłosierdzia, których nasiona rzucone zostały przez zeszłego wielkiego Ka-merhera, Hrabiego Szeremetowa, raczyła się zatrudnić róż-nemi przedmiotami dobroczynności, i wchodząc w trwa-łość urządzeń tego zakładu, przez oświadczoną założy-cielowi chwałę, uwielbiła tak chwalebne obywatelstwa dzieło.

Rzeczywisty Radca Tayny, Senator Miasojedow, na własną prośbę dla słabości zdrowia uwolniony został zu-pelnie od obowiązków, z pensyą 4,000 rubli na rok.

Piszą z Moskwy pod dniem 5 kwietnia: rzeka Mo-skwa nadzwyczajnie wylała i niektóre zatopila ulice le-żące za tą rzeką. Komunikacya z drugą stroną mia-sta odbywa się na łodziach.

Czytamy w Poczcie Północney pod 30 stycznia z Bar-naula: „I tutejszy kraj głębokiey Syberyi, zaczyna o-kazywać żądę czytania i rozszerzania Słowa Bożego. W końcu przeszłego grudnia otworzone tu zostało to-warzystwo biblijne: na dyrektorów wybrani: naczelnik górniczych zakładów koliwano-woskresaeńskich, ober-berg-hauptmann Frałow; protojerey Sozont Kurtukow; ober-bergmestrowie, Bujanow, Burnatow, Osipow, Reczkurow, który razem wybrany i kassyerem, sekretarzem Xiadz Nikon Protopopow. Złożono i podpisano na ten cel po-bożny więcej tysiąca rubli.

Liczba okrętów w Rydze d. 15 kwietnia: przybyłych 211, wyszłych 45.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebr. 3 ruble 87 k., dukat holl. 10 r. 85 k., imperyal 37 r. 60 k.

KRÓLESTWO POLSKIE

Warszawa dnia 25 kwietnia.

Przez rozkaz dzienny, dnia 18 t. m., ogłoszono wojsku, iż Najjaśniejszy Cesarz Jmość i Król najlaska-wiej ozdobić raczył orderami jak następuje: s. Stani-sława 2giey klasy, Jenerała Brygady Stanisława Poto-ckiego, tymczasowego dowódcę dywizyi 1wszey piecho-ty. S. Włodzimierza 3ciey klasy, Jenerała Brygady Ży-mirskiego, dowódcę pułku grenadyerów Gwardyi, i Puł-kownika Mycielskiego, dowódcę pułku 4go piechoty li-nijowey. S. Włodzimierza 4tey klasy, Pułkownika Słu-peckiego, dowódcę pułku 2go piechoty linijowey.

Wilno dnia 23 kwietnia 1818 roku.

Rapport Rady Stanu o dwuletnich czynnościach rządu.
(Ciąg siódmy.)**Wydział Kommissyi Woyny.**

Rzut oka na Woysko Narodowe, na jego postać, porządek i karność, wymówniej zastąpiłby tę kartę, która ma obéymować i przed oczyma W. C. K. Mei wystawiać cały sytem urzędzeń wojskowych, jako przyczynę szczęśliwych skutków, któremi wspaniała opieka i niezmordowana czynność Najjaśniejszego W. C. K. Mei Brata, a Naczelnego Wodza, Kray Polski obdarza. Czytać ją będzie Narod zgromadzony i przeymie się wdzięcznością i za ten zaszczyt, który woysko jego odnosi, i za te korzyści, jakie na niego z dobrze urządzonej silnie dozorowanej administracyi spływają.

Pożytek wynikający z teraźniejszego sposobu żywienia żołnierza.

Żywienie żołnierza, żołnierza dogodnością swoją dzieli korzyści między kray i jego obrońców.

Żołnierz niepobiera teraz żadnej żywności w naturze, utrzymuje się z żołdu dziennego piętnastu groszy, zaś 16 w Warszawie, a półgrosza odbiera za wynagrodzenie opłaty podatku konsumpcyjnego.

Dozór nad wydatkami żołnierza przez dowódców korpusów, oszczędność wprowadzona przez potrzebę gospodarstwa, czynione zapasy rozmaitej żywności, z doświadczenia okazały, iż przy staranności dowódców dobrze wyżywionym być może.

Sposób ten utrzymania woyska wszelką przynosi oszczędność dla skarbu, w porównaniu kosztu, jaki za Xięstwa Warszawskiego na ten cel wykladał.

W ten czas żołnierz pobierał groszy 12 na dzień prócz racyi chleba, 5ch groszy dodatkowych na dzień pod nazwiskiem *pain de Soupe*.

Według więc średniej proporecy, żołd żołnierski za czasów Xięstwa wynosił na dzień groszy 16, a gdy racya żołnierska w roku 1811 na dzień ceniona była po groszy 5, wypada, iż oszczędność z żołdu i żywności wynikająca, do 2,000,000 złot. pols. zarachowaną być może, a dodawszy, że żołnierz na stopie wojny w roku 1812 prócz soli, wódki i leguminy, większą niż w czasie pokoju pobierał racya chleba i mięsa, w zwyż wyrażoną oszczędność śmiało o drugie tyle godzi się podnieść.

Prócz tego zaprowadzenie magazynów żywności, utrzymanie ich po wszystkich etapach, potrzeba wynajęcia wielu domów prywatnych na składy, opłacanie urzędników i officyalistów magazynowych, trudność dozoru rachunkowości, przewóz żywności, wystawiały skarb na niezmerne wydatki. Dostawianie żywności do magazynów lub na miejsce przeznaczone, nayeściesię w czasie złej drogi lub roboty około roli uskuteczniacie, spory o gatunek i wagę dostarczonych przedmiotów, rozmaite nadużycia, które się wcisnęły, i którym Rząd mimo dokładnej organizacyi zapobiedz nie był w stanie, ileż nie sprowadzały uciążliwości, ileż nie ściągnęły skutków Skarbowi i mieszkańcom szkodliwych.

Oszczędność dla Skarbu i ulga dla Obywatela wynikająca z nowo wprowadzonego sposobu pobierania furazu.

Z dniem pierwszym stycznia 1817 roku wprowadzone zostało nowe urządzenie furazu, według którego racya jego, stosownie do obfitości urodzajów, jako też położenia Województw, ocenione zostały.

Na rok bieżący furaz według wzmiarkowanej zasady z niektórymi odmiannami doświadczeniem wspartemi, dla woyska jest zapewnionym, i luko ceny racyów furazu, nie tylko ze względem na położenie miejsce, lecz i na czas, w którym cena znacznie się podnosi, oznaczenie odebrały, przecież mimo tegorocznej drogocności, furaz jak nayeściesię dla skarbu przychodzi.

Za czasów Xięstwa Warszawskiego furaz w naturze był dostawiany; te same niedogodności towarzyszyły mu, jakie wyżey pod żywnością wyrażonemi zostały; dziś płacony w gotowych pieniądzach, i od tych nieprzyjemności mieszkańców uwalnia, i podobne dobrodziejstwo im zapewnia: racya furazu, mimo teraźniejszej drogocności owsa, naywięcej złotych i groszy 15 kosztuje.

Ulga dla mieszkańców pochodząca z zmniejszenia kwater, jako też światła i opału, z powodu wybudowania, reparaacyi i korzystnego zakupu budowl wojskowych.

Kiedy zupełne uwolnienie od kwater z położenia kraju i skarbu, i z samy krótkości czasu przyysć nie mogło

do skutku, ulga z ich zmniejszenia, jako też opału światła, tak z powodu wybudowania, jako też reparaacyi, korzystnie dla skarbu nabytych budowli, zaprzeczoną być nie może.

Wszyscy Officerowie bez woyska, zamiast kwatery, opału i światła w naturze, odbierają wynagrodzenie w pieniądzech, Officerowie zaś z pułków liniowych mają wynagrodzenie tylko za opału i światło. Takowe wynagrodzenie jest tak ściśle wyrachowane, iż mniemy więcej kaden z swego żołdu dodać musi. Nad to postanowienie nie masz nic dogodniejszego dla kraju, albowiem mieszkańcy niebędąc obowiązani w tak znacznej części dostarczać kwater Officerom, doznają ulgi w ciężarze, który ich dotąd uciskał, i mogą przez to większe z swych własności ciągnąć korzyści.

Opał, światło i słoma na posłanie, są woysku zapewnione przez oddzielne urządzenie.

Mieszkańcy, których ciężar bez różnicy uciskał, czują i czuć będą niewygasłą wdzięczność dla Najjaśn. Brata W. C. K. Mości, W. Xiążęcia za wydane rozkazy do Kommissyi woyny, w celu przyniesienia im ulgi.

Kommissya Rządowa woyny wszelkiego dołożyła starania, ażeby koszary i inne zabudowania wojskowe, ile być może nayrychlezy, w jak naylepszym postawić stanie. Kilka zabudowań za naykorzystniejszą cenę dla skarbu zakupionych zostało; znaczna liczba ujeżdżalni w Województwach Mazowieckiem, Podlaskiem, Lubelskiem, i Kaliskiem już jest wystawiona; budowanie stajen dla całej jazdy i artyleryi, jako też koszar na jeden pułk jazdy w Łowiczu, w krótko rozpoczętem zostania.

Skutkiem poczynionych przerwień jest, że w budowlach wojskowych dziś exystujących w Warszawie, Pradze, Zamościu, Lublinie, Modlinie, Łęczycy, i Serocku, mieści się 16,575 głów, i 2,240 koni, gdy tym czasem w latach 1811 i 1812 nie mieściło się więcej jak 10,977 ludzi i 1,074 koni; szrodek ten równie dla kraju jak dla mieszkańców zbawienny przynosił nadto pod względem karności wojskowej naypomyślniejsze skutki.

Użyteczność urządzięcia względem podwód krajowych.

Dostarczenie podwód dla woyska było bez żadnej wątpliwości uciążliwem dla mieszkańców, szkodliwem rolnictwu.

Pomiędzy dobrodziejstwami, jakich doznała klasa rolnicza, urządzenie względem podwód jest jednym z nayważniejszych. Już więcej rolnik od prac swych nie jest odrywany, ani do bezpłatnego dostarczania podwód zmuszony; nie tylko prawo żądania podwód, jako też ich liczba, stosownie do potrzeby woyska iak nayskrupulatniey została wyrachowana, ale nadto, przy zapewnieniu opłaty po złotym jednym od mili za każdą parokonną podwodę, temże urzędzeniem ustawionej i ściśle przestrzeganej, Rząd zapobiegł stratom, na jakie rolnicy z powodu dostarczania podwód byli wystawieni, oraz nadużyciom, na które rolnictwo utyskiwać mogło; i tu Narodowa wdzięczność zamilczeć nie dozwala względnych dla kraju rolniczego Jego Cesarzowicowskiej Mości W. Xcia, Naczelnego Wodza, wspaniałych zamiarów. Pragnąc (ile to być mogło) przynieść ulgę mieszkańcom w ciężarach, jakim dotąd w tym razie ulegali, postawił tym celem korpusy w możności zaopatrzenia się (poczynając od dnia 1 kwietnia r. b.) w potrzebną liczbę koni pociagowych. Od tej więc epoki potrzeba podwód tak znacznie zmniejszy się, że jeden pułk, który teraz w swym stanowisku ma prawo do 20 podwód, nie będzie ich później mocożądać więcej nad cztery.

Korzyści z zniesienia Gwardyi Narodowej.

Zniesienie Gwardyi Narodowej uwalniając mieszkańców od powinności uciążliwej, do jakiej bez istotnego użytku dla kraju pociągani byli, wiele się do ich szczęśliwszej doli przyłożyło. Przepisy nowej organizacyi woyska spokojność zapewniły mieszkańcom, usuwając powody, które wielokrotnie a częstokroć słuszne Przyczyny do skarg dawały. Zastąpienie Gwardyi Narodowej, częścią przez Woysko liniowe, a częścią przez Korpus Weteranów i Zandarmeryi, według nowych zasad ustanowionej, zapewniło rękodzielnom korzyści, których od tak dawna pozbawionemi byli przez służbę Gwardyi Narodowej, co się do upadku tylu miast przykladała.

Wpływ korzystny Dekretu względem zaciągu woyska, na rolnictwo, przemysł, nauki i rękodziela.

Zaciąg woyska oparty na zasadach zgodnych z dobroczynnymi widokami W. C. K. Mości szczególniejszej godzien jest uwagi, albowiem zamiast stania się szkodliwym zaludnieniu, dopomaga owszem takowemu, stawia-

jąc stan małżeński w liczbie powodów uwalniających od służby wojskowej tych, którzy jeszcze spisem wojskowym nie są objęci, inne zaś wyłączenia Dekretem W. C. K. Mości przewidziane, odpowiadając równie tymże widokom, nie tamują wzrostu rękodziel, rolnictwa i postępu nauk w kraju. Szczególna opieka nad powołaniami do kształcenia młodzieży, tudzież zakładającymi rękodzielnie, i nakoniec nad wszystkimi osobami, których zatrudnienia dają do pomysłowości ogólnej; są to korzyści odjęte wojskowemu przepisowi, a dodane przemysłowi i rolnictwu, są to ofiary obrony powszechnej dla szczególności wewnętrznej kraju uczynione.

Stan rolniczy jako najliczniejszy w kraju, a który po większej części do jego należy obrony, czując również wielkość dobrodziejstw Monarchy z wyłączeń, jakie mu są udzielone, pochodzących, tém mocniej powołane swoje zamiluje. 14,199 ludzi, którzy czas swój w wojsku wysłużyli wróciło na łono własnych familij, i nie należąc do obrony kraju, w innym zawodzić do jego pomysłowości przykładać się będą.

Oszczędność z zniesienia stałych Lazaretów wynikająca.

Zniesienie stałych Lazaretów bez zmniejszenia winnego cierpiący ludzkości względu, do oszczędności skarbu znacznie się przykłada.

Sposób terazniejszy opatrywania chorego żołnierza nie tylko zapewnia najsilniejszą około niego starania, ale nadto cierpienia jego osładza. Jawnym są tego dowodem skutki przeświadczenia o ciągłej i pieczołowitej z strony najwyższej władzy wojskowej troskliwości.

Założenie głównej Apteki, w Warszawie znaczne z względu na zdrowie żołnierza przynosi korzyści, a to tak z powodu szybkości; z jaką lekarstwa są mu dostarczane, jako też z powodu ich dobroci. Ze zaś wspomniana Apteka takowe lekarstwa dostarcza o 50 od sta taniej, niżeli ich można dostać gdzieindziej, ztąd wielka dla skarbu korzyść wynika.

Zmiana szpitali stałych na szpitale pułkowe przynosi dla kraju pewną oszczędność. Podług zasad przyjętych dla służby zdrowia w bywшем Xięstwie Warszawskiem, wydatek na utrzymanie szpitalów rachowany, podług stanu terazniejszego wojska, wynosiłby (wyjawszy officerów,) 933,479 złch 15 gr. gdy teraz pomieniony wydatek nie przechodzi summy 359,035 złch; przynosi więc w korzyści sumę 574,444 zł. 15 gr. Co wykazy dowodzą.

Oszczędność pochodząca z ubioru i oporządzenia wojska.

Ta sama oszczędność przewodniczyła w ubiorze i oporządzeniu wojska, od najdrobniejszych szczegółów, tak w ubiorze i oporządzeniu żołnierza jest jednostajność i dokładność, iż wszelkie dawniej wydawane przemysły w tej mierze ustąpić muszą tym które przy terazniejszej Organizacji Wojska ogłoszone zostały. Koszt na ubranie i oporządzenie żołnierza, według dawniejszego etatu do równej ilości głów zastosowany, wykazuje oszczędności zł. pol. 688,729 gr. 15 den. 64 głównejsza przyczyna tej oszczędności pochodzi z przedłużenia trwałości różnych przedmiotów służących do ubioru żołnierza, które jednak na sposobie ubrania się ze wszech miar zyskał.

Nadto, przedsięwzięte są już środki, aby sukno białe i szaraczkowe w całkowitości, a kolorowe w znacznej części (ile fabryki krajowe wyrabiać mogą) w nich zakupowane zostało, przez co fabryki wzrost swój wezmą.

Korpus Weteranów i Inwalidów

Wysłużonym wojownikom należy od kraju zapewnienie spoczynku, wygody i swobodnego bytu. Jest to święty dług wdzięcznej Ojczyzny dla najsłodszych jej dzieci, co za nią pierś swoje na groty śmierci wystawiali i co ją kosztem kalectwa i bliźni szlachetnych światłą okryli chwałą. W uiszczeniu tych prawideł umieszczono w Korpusie Weteranów i Inwalidów w roku 1814 i 1815 officerów 146, podofficerów i żołnierzy 501, którzy z powodu wypadków wojny znajdowali się we Francji lub w innych krajach. W roku 1816 i 1817 officerów 49 i 583 podofficerów i żołnierzy wcielono, w nagrodę ich zasług, w pomieniony Korpus.

Wynagrodzenie na raz jeden płacone.

Gdy wszyscy officerowie z rozmaitych przyczyn przy terazniejszej nowej organizacji niemogli być pomieszczonemi w wojsku, gdy wielu z nich nie kwalifikując się do Weteranów i Inwalidów, w ten Korpus wcielonemi nie zostało, i gdy wielka część officerów okazać nie mogła prawa do pobierania pensji dożywotniej, postanowiono, aby tym wojskowym w miarę ich służby i ran otrzymanych, stosownie do przepisu w tej mierze ustanowionego, wynagrodzenie na raz jeden wypłacone zostało, przez co choć w części sposób utrzymania ich zapewnionym zostało.

Pensye odstawkowe.

Wielu officerów, którzy stali się niezdolnemi do służby i niemieli prawa do umieszczenia w Korpusie Inwalidów i Weteranów, otrzymali pensye odstawkowe; wydatek takowy wynosi rocznie 315,388 złch 6 gr. 12 den.

Zachowanie dawnego żołdu.

Organizacja terazniejsza wojska ma różniące się zasady od dawnej, i nieobeymując w każdym stopniu równy liczy officerów. Raczyleś W. C. K. Mość zachować płacę tym officerom, którzy w komplet wojska umieszczonemi być nie mogli. Rozciągnięś oraz też samę łaskę i na officerów, którzy z zagranicznej służby stosownie do W. C. K. Mości rozkazu do kraju powrócili, i czynnie w wojsku służyć nie mogą. Podobnych względów doznali także i Urzędnicy wojskowi, którzy w miejscu funkcyi w nowej organizacji nie istniejących, otrzymali inne posady, przy zachowaniu aż do nowego postąpienia płacy dawniej przez nich pobieranej, a którego wydatek wynosi na rok sumę zł. pol. 620,686.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

ANGLIA.

(z *Korr. hamb.*) Londyn, dnia 10 kwietnia. Przeszło wtorku, d. 7, wieczorem o godzinie 8mej odbyło się zaślubienie Xiężniczki *Elżbiety* z dziedzicznym Xiążęciem *Hessen-Homburg*.

Ostatniej środy publiczność tutejsza przerażona była pogłoską, że Lord *Palmerston* (Sekretarz wojny) śmiertelnie, morderczym sposobem, raniony został. Dowiedziało się jednak wkrótce, iż rzeczywiście zamach ten wymierzony był na życie Lorda, ale że rana nie była głęboką. Sprawca, jak zwykle bywa, uważany jest za waryatę, a z dawniejszego postępowania swego okazuje się, że był porywczym i kłutliwym, i że w napadzie jednym z wściekłej zjadłości sam siebie był zranił; ale nie potwierdza się bynajmniej, żeby był waryatem. Był on officerem w milicyi, a później w wojsku liniowem; w jednym pułku kanadyjskim, w stopniu porucznika. Podczas pokoju zostawiono go na połowie żołdu. Od tego czasu naprzykrzał się nieustannie memoryalami Sekretarzowi wojny, a że żądanie jego nie odbierało skutku, jął się piekielnego zamiaru, zabicia Lorda *Palmerston*. Wchodzi z nabitym pistoletem do domu departamentu wojennego, właśnie w chwili, kiedy tam przybył Lord *Palmerston* i szedł na wschody. Porucznik, którego imię *Davis*, strzela w górę na wschody; kula drąsnęła plecy Lorda *Palmerston*. Lord zawołał natychmiast na ratunek; i morderca poymany został. Morderca wyznaje, iż rzeczywiście miał w zamiarze, zastrzelić Lorda.

Zbojecki zamach na Lorda *Palmerston* przypomina smutny los *P. Parceval*, zrządzony przez mordercę *Bellingham*. Lord *Palmerston* winien ocalenie życia jedynie szybkości swego chodu. Zsiadł był z konia i spieszył po wschodach do biura z taką prędkością, że morderca nie mógł go śmiertelnie ugodzić. *Davis*, mający lat 25 wieku, jest rodem z *Wallii*, gdzie ojciec jego był officerem. Dnia 8 t. m. o godzinie 1szej po południu, porucznik *David Davis* przyszedł do biura departamentu wojennego, i zapytał: czy się Lord *Palmerston* znajduje? Służący odpowiedział, iż co chwila jest oczekiwany, i prosił go do przedpokoju; ażeby, podług zwyczaju, imię swoje tam zapisał. *Davis* jednak został na podworzu przy wschodach, dla oczekiwania na przybycie Lorda. Gdy Lord o godzinie 2giej przybył, służący uwiadomił o tém porucznika, temi słowy: „Ze ma ukontowanie, donieść mu teraz o przybyciu Lorda. Ze nie ma jeszcze nikogo innego, ktoby się z nim chciał widzieć.“ Po wystrzale do Lorda, który natychmiast na ziemię upadł, zbiegł morderca ze wschodów, mówiąc: „Zapłaciłem mu teraz należycie. Jeden z nas musiał poleść.“ Rozumiał on, że zabił Lorda; ale kula przeszedłszy przez suknie, dotknęła plec i ugodziła we wschody.

Gazety tutejsze donoszą z *Paryża*, że same szwajcarskie reklamacye do Francji wynoszą 32 milionów fr., a Xiążę *Wellington* ograniczył sumę tę do 4 milionów, przeciw czemu uczynione zostały ze strony szwajcarskiej przełożenia.

Xiążę *Richemond* mianowany jest wielkorządcą *Karady*.

Wyprawa dla odkrycia biegu rzeki *Niger*, nie nie dokazawszy, powróciła do *Podgórza Lwiego* (*Sierra Leone*); wyprawa ta kosztowała przeszło 40,000 f. s.

FRANCYA.

(z gaz. berl.) Paryż, dnia 11 kwietnia. Xiażę *Broglie* (zięć *Pani de Stael*), syn jej, *Baron August de Stael*, i *Pan W. Schlegel* zajmują się wydaniem ostatniego dzieła zmarłej *Pani de Stael*, ma ono wysiść ostatnich dni tego miesiąca pod tytułem: „Uwagi nad główniejszymi wypadkami rewolucyi francuzkiej.”

Ultrysty ułożyli między sobą, ażeby wszyscy 69 (liczba ich tyle wynosi) znajdowali się zawsze na posiedzeniu Izby Deputowanych, choćby materya traktowana naymnieyszej była wagi. Na 18 prezydentów i sekretarzów, podczas ostatniego mianowania biur, 12 z pomiędzy nich wybrano. Komitet prośb składa się we 3 częściach z Ultrystów.

21 oskarżonym o należenie do spisku lionńskiego, i osądzonym przez sąd pręwotalny na zesłanie, przez nłaskawienie królewskie zamieniona została kara na pięcioletnie więzienie.

Brissot Thivares, synowiec sławnego *Bryssota* pościagniony przed sąd policyi, z powodu nadużycia wolności druku, jako autor pisma: „*Odwolanie wygnanców*“ (*Rappel des Bannis*) uznany został za niewinnego i uwolniony, a sekwestr z dzieła jego zdjęty.

W *Alby*, w sprawie o zamordowanie *Pana Fualdes*, na posiedzeniu d. 2 t. m. nastąpiło naprzód pytanie świadka *Teron*, stolarza, który widział, jak ciało *P. Fualdes* niesione było do rzeki *Aveyron*. Dla uczynienia wyznania jego oczewistszém, prezydent zadał sobie był pracy i zdjął własnoręcznie plan tameczney okolicy; położył go przed przysięgłymi, ażeby, że tak powiem, mogli iść w ślad za świadkiem. Ten powiadał potem, że *Bastide* i *Jausson*, ze strzelbami w ręk, prowadzili takowy kondukt; trup zaś niesiony był w koldrze przez *Bacha* (który dawniej już to wyznał), *Colarda*, *Bancala* i jakiegoś czwartego, obok którego szedł *Missonier*. Odpowiadał on na wszystkie zarzuty, czynione mu od zaskarżonych z pewnością i spokojnie — Na posiedzeniu d. 5 rakoniec w procesie, tak długo oczekiwane, wyznanie *Pani Manson* rzuciło całe światło na przerażającą tę sprawę. Świadek jeden, *P. Blanc de Bourienes*, (który także w pamiętnikach jej jest wspomniany) przypominał jej wiele rzeczy, o których z nim mówiła, i czemu przeczyć nie mogła; między innemi: że nie może prawdy mówić bez narażenia na niebezpieczeństwo swego oyc. Gdy na odpowiedz, swoje: że prawdę mówiła; z naleganiem od prezydenta zapytaną została: czy to zupełną i czystą jest prawdą, zmieszala się. *Pani Bancal* chciała ją tu temi słowy przestraszyć: Gdybyś *WPani* była w moim domu, tobyś tćm samćm była tak winną, jak i nas chcą poczynić. Mów więc prawdę *Pani* (t. i. zaprzyj się *Pani*.) *Pani Manson* odpowiedziała na to wzrokiem pełnym wżgardy. Adwokat *P. Du Bernard* korzystał z chwili, w której ją gwałtownie wzruszona, ale jeszcze wahająca się widział. Wmawiał jej, iż dwóch świadków wyznało, że dwie kobiety drzwi trzymały, a *Pani Manson* stała wtedy na straży. Potćm zaklinał ją na imię Boga i *Chrystusa* (na którego zawieszony w sali krucyfiks wskazywał), ażeby zupełną prawdę wyznała — *P. Manson*. Nic nie mogę mówić — Tu *Bastide*, miał bezczelność powstać, i krzyknąć: Mów *WPani* prawdę! na co ona tylko zawołała: Nędzniku! — *Bastide*. Mów *WPani* prawdę, bez przerywanych jednogłoskowych wyrazów! — Tu *Pani Manson* odparłszy obudwóch żandarmów, którzy ją zatrzymać chcieli, zbliżyła się do niego i rzekła: „*Bastide* spójrzyj na mnie! Poznajesz mnie?” — *Bastide*. (ukrywając ile mógł swe pomieszanie). Nie, nie znam ja *WPani*! — Tu *P. Manson* nie mogła się już wstrzymać. Bijąc nogą o ziemię i głosem naywiększey niechęci, zawołała: „Nędzniku, nie znasz mnie, a chciałeś mnie zamordować!” — Całe zgromadzenie zostało przerażone; oskarżeni zbledli; *Bastide* usiłował napróżno udawać spokojnego; *Jausson* był jak nieżywy. Straż otoczyła winnych. Słuchacze okazali głó-

śną radość z odkrytey na końcu prawdy: prezydent zmuszony był wezwać ich, na mocy prawa, do spokojności. Tymczasem scena ta osłabiła siły *Pani Manson*, tak, jak je przed chwilą wprzód podwoiła. Blizką była ómdlenia; dano jej ratunek. — Po przywróceniu spokojności mówił *Pan Fualdes*. — Zaklinam *WPanią*, kończ swoje dzieło. Odkryłaś część prawdy, odkryj ją zupełnie. Oznaczyłaś *WPani Bastide*, jako jednego z morderców mego oyc. Wymień spólmorderców; zaklinam cię o to na imię Boga. — Jeneralny prokurator nalegał także na nią, ażeby opisała całą tę rzecz, której świadkiem Opatrzność mieć ją chciała. Czuła się ona za słabą. Czekano pół godziny, a przez ten czas *Bastide* zdawał się czytać xiażkę, jednakże żadney karty nieodwrócił. *Jausson* siedział ze spuszczoną głową, jak gdyby miecz sprawiedliwości już nad nim wisiał. Gdy znówu do dalszego słuchania przystąpiono, i prezydent zapytał *P. Manson*, czy chce daley mówić, odpowiedziała słabym głosem: Nie! i posiedzenie odłożone zostało.

AMERYKA HISZPAŃSKA.

(z gaz. ryzk. Zusch.) Nayświeższą nowiną, jaka z teatru wojny dochodzi, jest, że po klęsce niepodległych (pod Jenerałem *Zaraza* w okolicach *Calabozo*) Jenerał *Bolivar* z większą siłą wyruszył ostatnich dni grudnia z *Angostura*, dla wydania bitwy *Hiszpanom*. Dzielnością *Bolivara* prowincye *Venezueli* są już dobrze uorganizowane, a niepodlegli spodziewali się zakończyć niebawnie wojnę w tych prowincyach. Z drugiey strony, podług doniesień z *Hiszpanii*, patiyoci mexykańscy utracili jedną twierdzę. Kaper jeden z *Buenos-Ayres* miał zdobyć 24 okrętów hiszpańskich ze znajdującemi się na nich 1,500,000 dolarów. Graniczące z *Venezuelą* prowincye, wysłanych przeciw *Venezueli* hiszpanów pobić i za niepodległe ogłosić się miały. — Francuzka kolonia *Demopolir* nad *Tombigbee* nie ma się zaymować mnieyszem dziełem, jak wystawieniem floty i oswobodzeniem *Bonapartego* z wyspy s. *Heleny*!

HISZPANIA.

(z gaz. ryzk. Zuschauer.) Madryd d. 28 marca: Z okrętów rossyjskich, które do *Kadyxu* przybyły, właściwie teraz jeden okręt liniowy i jedna fregata znówu zupełnie uzbrojone zostały, i mają być przeznaczone do *Lima*, a nie do *Monte-Video*: odmiana ta daje nadzieję szczęśliwego postępu układów między *Hiszpaniją* a *Portugalią* rozpoczętych. Okrętom rossyjskim nowe dano imiona: i tak okręt *Drezno* nazywać się będzie *Cesarz Alexander*; *Neptun*, *Ferdynandem Siódmym*, a trzeci okręt liniowy *Maryą Izabellą*.

SZWAJCARYJA.

Gazeta *Warszawska* z berlińskiej umieściła następujący artykuł: „*Xiażę Jublonowski* przybył dnia 16 marca do *Solury*, dla odebrania zwłok Jenerała *Kościuszki*. Lecz nadspodziewanie, *Pan Amieth*, exekutor testamentu jego, oświadczył się przeciwko sprowadzeniu tego ciała do *Polski*, i pod przysięgą zeznał: iż *Kościuszkę* żądał, aby go bez żadney okazałości pochowano; wnosil więc ztąd, iż sobie obrał *Solurę* za mieysce swojego grobu. Oczekują w tej mierze wyroku wyższej władzy; zdaje się atoli, iż nie będzie można odmówić zwłok tego Jenerała oyczynie, która ich żąda.

SZWECYA.

(z *Korr. hamb.*) Sztokolm dnia 7 kwietnia. Z woli te-raznieyszego Monarchy naszego, w całym państwie odprawi się dnia 29 t. m. uroczystość żałobną dla uczczenia pamięci zmarłego Króla.

Dnia 24 marca panowała gwałtowna burza we *Szwecyi*. Od 22 lat niepaniętają w kraju mocnieyszego wichru. Wiele wież kościelnych, prawie niezliczone stodoły i całe lasy, z wielką na przyszłość szkodą dla hut-żwało, niektóre, zabudowania drewniane zniszło bez zo,

stawienia śladu, niektóre miasta, szczególniey Uddewalla, zatopione zostały a dachy i okna zdruzgotane. Potem śnieg i mroz nastąpił i trwa dotąd.

Lord Strangford Posel Angielski, miał w Sztokholmie pierwsze posłuchanie u teraźniejszego Króla, i oddał mu list wierzytelny. — Professor Szwanberg, sławny z pomiarów swoich przy biegunie północnym, został wezwany z Upsala do Sztokholmu, gdzie będzie dawał naukę matematyki Królewicowi następcy tronu.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z gaz. ryzk. Zuch.) Infant hiszpański przed wyjazdem z Wiednia, odwiedził wnuka Cesarskiego, Xiecia Franciszka Mödling (syna Napoleona.)

Król Niderlandzki powrócił d. 9 kwiet. z Haagi do Bruxelli — Pan Scheffer, który za pismo swoje „O stanie wolności we Francyi“ przez sąd apellacyjny paryski,

na jednoroczne więzienie, 5000 fr. winy pieniężney, 2000 fr. zareki i 5 lat zostawania pod dozorem policyi skazany, d. 8 kwietnia wieczorem do Bruxelli przybył.

Umówiona w Anglii pożyczka dla Pruss ma być nie 18, ale 30 milionów.

Rządowa gazeta weymarska z dnia 7go kwietnia ogłosiła urządzenie, przeciw nadużyciom wolności druku.

Wieść o zaślubieniu się Arcy-Xiecia Raynera Wice-Króla Lombardskiego-Weneckiego Królestwa z Infantką Maryą Ludwiką Karoliną córką Xieźney Lukki, urodzoney 1go Października roku 1802, znowu się ponawia.

Rozgłoszono, że Cesarstwo austriackie w czasie podróży swojej do Dalmacyi będą się widzieli w Tryescie z Xieźną Maryą Ludwiką Parmeńską, z Wielkim Xieciem Toskańskim, i Xieciem Modeńskim.

O g ł o s z e n i a.

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego Całą Rosyją etc. etc. etc.

Urodzonym Johannie Malce Franciszkowi, Janowi, Piotrowi, Józefowi i dalszemu rodzeństwu Hudominom, Mateuszowi Choynowskiemu b. Sekretarzowi Komitetu Gł., Janowi i Anieli Kamińskiemu Czeszn., Grodz. Ignacemu Szanawskiemu Major. b. woysk Polch, Maciejowi i Jakubowi Gliniskim, Izidorowi Małańskiemu, Maciańskiemu medico chirurgowi Sztab. woysk Polch, Jakubowi Olseyce Komor., Justynowi Niewengłowskiemu Sędz. Dziśn., Michałowi Salmonowiczowi Sędz. Pttu Brastawsk. Antoniemu Nowohoniskiemu Sędz. Gran. Brast. Michałowi Lmochowskiemu Pisarzowi Kommissyi Edukacyney, Janowi Rusieckiemu Rot. Br. Floryanowi Kwincie b. Podkom. D. Polk. Kazimierzowi Szyteyce Skarb. b. Oszm. Maciejowi Maxowi Obywatelowi i b. Radnemu Miasta Wilna, X. Klemensowi Kłopotowskiemu Super. XX. Bazylianów, X. Rafułowi Rubszewiczowi Kapelanowi, Leonowi Iwaszkiewiczowi Manufakturzyscie, Artymiejowi Mitrafonowiczowi, Dobrynianowi mieszczan. Druyskiemu, Liboszycei Doktor. Medycyny i obywatelowi Wileńskiemu oraz Starozakonnemu Simsonowi Abrahamowiczowi Kupcowi Gielty i Obyw. Wileń., Samsonowi Szlomowiczowi mieszkan. Sołockiemu, Wolfowi Jundelowiczowi mieszkan. Widz. Ignacemu Turowi Stolnikowi Brast. w stopniu własnym i z nabycia za wlewkami tudzież dalszym i wszystkim wierzycielom i pretensorom wszelkiego rodzaju do Massy po zeszłym Urodz. Józefie Rudominie Chor. Br. ścielącym pretensorstwo a niemniej Urodz. synowi i córce zeszłego Józefa Francuzewicza Sukcessorom, Janowi Rhebinderowi b. Sędz. Ziemsk. Brast. Ignacemu Szklennikowi Chor. b. woysk Polch i byłemu dzierżawcy dóbr Druyki tudzież dalszym wszystkim debitorom do massy dóbr rzeczonych zawiniającym pozew edyktałny przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski w dobrach Dudach w Pttcie Zawileysk. sytuowanych za Dekretem Romissyynym Sądu Gł. Litwiskiego Wileńsk. 2 Departamentu trwający w stosowności do wynaszanych żalob i zapadłych dellacyynnych wyroków ku oczewistemu rozpoznaniu wszelkich wzajemnych stosunków zbliżony a mianowicie z instancyi UUr. Tomasz i Kazimierz Łopacińskich Marsz. Pttu Dziśn. Zofii Józefy Maryi Justyny Rudominowien Chor. Brast. w assistencyi opieki mieniąc iż obżłtni w różnych względach stając się Wierzycielami i pretensorami i regulując do dóbr zeszłego Józefa Rudominy Chor. Brast. pretensorstwo lubo jedni z obżłtnych nastanie kredytów (aczkolwiek mniej zeszłemu wiadomych jako nie zarządzającemu w pełni doborami i intratami) na pozor prawnemu tranzakcyami wspieranie swoje stosunki inni wszakże za rejestrami rozmaitemi rachunkami wchodząc z żalującą dellatorką Chor. Brast. nie prawnie i bez assistencyi opieki w rozrachunkowe układy a niektórzy pretextem jakoby zasług i niedając pieniędzy (pro dono gratitu) pobraliście obligacyne pisma inskrypcye prawa zastawne, i w wielorakie zaszcłiście tranzakcyje, a w zamiarach uprawnienia szkoldliwych na massę dóbr żallich Sukcessorów kroków, pobrawszy inskrypcye, processami i konwikcyami podstępnie i niezgodnie z słusnością obciążyliście żallic Chor. Brast. i Sukcessorów i inni nakoniec przez drogi podeyscia zawierając i zyskując dowolne tranzakcyje, procenta ustawami zakazane policzaliście i w kapitały zamienialiście, zaś obżallich nieletnich Francuzewiczów Rot Xstwa Zmudz. Oyciec i obżłtny Jan Rebinder, a udzielnie Ignacy Szklennik Chor. woysk Polch znaczne zawiniwszy zeszłemu Oycowi żallich należności procederem i Dekretami w Sądzie Ziemsk. Wileń. Brast. i Dziśnien. poszczególne i wymienione summy, satysfakcyi w zawinieniach nie uczyniliście, teraz więc żallice idąc do celu satysfakcyi słuszney i jedno-

czasowey, pozywają i proszą ze wszystkimi obżłtni wierzycielami i pretensorami o wyswiecenie początkowego na stania ich pretensyów przez stopnie właściwe sprawie konkursowey we względzie okazania priorytetem ei potieritatem, o podniesienie aktów de nullo dato et accepto, wyprokurowanych o wyswiecenie rodzaju pretensyów dla ich rozważania sprawiedliwego a miarą zasługi i waloru uczynienia konkluzyi, o domiar satysfakcyi takokowey na jaką rodzaj pretensyi i onych wzrost zasługiwać może, o wynożdzenie srodku zatławienia Izbow skarbowych względnie sum dla wierzycielow zliczyć się mogących — proporecyonalny rozkład na części wydzielić się mające nie tylko zaległych lecz i przyszłych podatków z przeznaczeniem izby takowe w porze zwyczajney dla wnoszenia do Kaznaczeystw powiatowych zbierane były, o przeznaczenie w widokach wzajemnego ubezpieczenia się stopniów processowi niniejszemu konkursowemu właściwych a po spełnieniu tych o skutki próżb przez żallich Sukcessorów do Sądu głosem podać się mających a zaś z obżłtni debitorami mianowicie z Sukcessorami zeszłego Józefa Francuzewicza, Janem Rebinderem, niemniej obżłtnym Ignacym Szklennikiem o rekognicyą summ Dekretami Sądu Ziemsk. Wileńsk. Brast. i Dziśn. na instancyą zeszłego Józefa Rudominy zakroczonemi wyjaśnionych a to mocą Dekretu Remissyynego chociażby pod niestanność obżłtnych o zyskanie takowych należności z pomocą władzy wykonawczej i z wolnością zajęcia wszelkiego ich majątku gdziekolwiek znajdujacego się o powrót wydatków prawnych niemniej o to wszystko co się obszerney z dowodów i przez głos ze strony żallich dowiedzie z wolną poprawą żaloby.

Roku 1818 miesiąca apryla 22 dnia Wożny niżej wyrażony świadczę iż tego, Pozwu zgodny z niniejszym autentykiem kopią dla wiadomości kredytorów pretensorów i debitorów Massy dóbr zeszłego Józefa Rudominy Chor Br. pod konkurs oddanych na czele niniejszego Pozwu imionami i nazwiskami wyrażonych tudzież dalszych wszelkich pretensorstw do tychże dóbr oświadczyć mogących stosownie mając się do poszczególnionych żalob z instancyi JWW. JPP. Tomasz i Kazimierz Łopacińskich Marsz. Dziśn. Zofii Józefy Maryi Justyny i Elżbiety Rudominowien Chor. Brast. przy assistencyi opieki przed Sąd Taxatorsko exdywizorski w dobrach Dudach exystujący do Gazety Kuryera Litewskiego podałem.

Józef Staszkievicz Wożny Pttu Wileń.

Roku 1818 apryla 22 dnia przed aktami Grodz. Pttu Wileń. stawając obecnie Wożny wyżej wyrażony relacyą niniejszego Pozwu zeznał.

Przyjąłem Józef Naborowski Grodz. Wileń. Pisarz.

Przed aktami Grodz. Pttu Wileń. stawając obecnie Wożny niżej wyrażony relacyą podanego Pozwu zeznał następnie pisaną — Roku 1818 miesiąca apryla 22 dnia Wożny niżej wyrażony świadczę iż tego Pozwu zgodny z niniejszym autentykiem kopią dla wiadomości kredytorów pretensorów i debitorów Massy dóbr zeszłego Józefa Rudominy Chor. Br. pod konkurs oddanych na czele niniejszego Pozwu imionami i nazwiskami wyrażonych tudzież dalszych wszelkich pretensorstw do tychże dóbr oświadczyć mogących stosownie mając się do poszczególnionych żalob z instancyi JWW. JPP. Tomasz i Kazimierz Łopacińskich vice Marsz. Dziśn. Zofii Józefy Maryi Justyny Elżbiety Rudominowien Chor. Brast. przy assistencyi opieki przed Sąd taxatorsko exdywizorski w dobrach Dudach exystujący do gazety Kuryera Litew. podałem z tej relacyi podpis Wożnego taki, Józef Staszkievicz Wożny Pttu Wileń. po zeznaniu jest takowa relacya w xiegi Grodz. Pttu Wileń. wpisana z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową Grodz. Wileń. jest wydan.

1 Administracja Wileńskiej Miejskiej Akcyzy uwiadamia przez niniejsze ogłoszenie wszystkich utrzymujących w tutejszem Mieście i na dwówierstnej dystancji Browarów Gorzalczanych i Piwnych oraz dowożących wódkę przywozną, i Szykarzy, że gdy pomimo kilkakrotnego podwyższenia poboru poszlin Akcyzynych, partycypujące się dotąd dochody Akcyzyne, na zapłacenie należonej do skarbu summy, okazują się być nie wystarczającymi, ku czemu niedowóz wódki z postronnych mieysc wysoką opłatą obłożony odstępn przywożącym czyniący, a ztąd tajny przywóz tej wódki, któremu Administracja zapobiedz najusilniejszym staraniem i pilnością nie jest w stanie, siaje się przyczyną, przeto Re-prezentanci Miasta i Cenzorowie, na ogólnej w dniu dzisiejszym zebrani Sessyi, chcąc zbliżyć opłatę Akcyzy od wódki przywoznej, do proporcji takowejże opłaty, za wypędzającą się w Browarach Wileńskich, dotąd biorącą się, postanowili: pobierać tym czasowie przez miesiąc jeden od dnia 16 teraźniejszego apryla, zaczynając, po rubli assygn. pięćdziesiąt N. 50 rub. od Kowienki sześćdziesiąt, garcowej wódki przywoznej zwyczajnej szynkowej, a od spirytusu po rubli assygn. siedemdziesiąt pięć N. 75 rub. od Kowienki, zostawując opłatę z tutejszych Browarów dawniejszą, to jest: po rubli assygn. siedemdziesiąt N. 70 rub. od towaru zwyczajnego, uprzednie-
mu postanowieniami określonego.

1 Gdy nikt z życzących dla kupienia Domu i wozowni karetnika żyda Hofmana, sytuowanych Rossieńskiego Powiatu w miasteczku Kiedanach przeznaczonych do sprzedaży z publicznego targu, za nieopłacenie należnych Ober-Auditorowi Cydzikowi i Porucznikowi Browcy nowi pieniędzy, na wprzód naznaczone terminu, niejawili się; przeto Rząd Gubernski Litewsko-Wileński, skutkiem rezolucyi swojej, przeznaczywszy na tę sprzedaż drugie terminu, mianowicie dni 20, 24. i 25. następującego miesiąca maja, wzywa życzących, iżby się na one terminu jawili do tegoż Rządu, dla licytacji i kupna rzeczonych budowli. Roku 1818 apryla 20 dnia.

Wincenty Laserynowicz Sowiećnik.

Kazimierz Nowicki Sekretarz.

1 Od Rządu gubernialnego Wileńskiego, ogłasza się: iż z pomodu niejawieni się na przeznaczone dawniej podwukroć terminy, życzących nabyć murowany dom obywateli Zienkowiczów, w Wilnie znajdującego się, ocenionego rubli ass. 94,459 kop. 42½; i majątki w Powiecie Wileńskim położenie mające, obywatelów: Jana Ciechanowieckiego Kazimierzowo, ocenionego rubli 75,968 kop. 48, i zmarłego Adama Ciechanowieckiego rubli 105,192 kop. 8 assygn. które oddane na ewikcyę skarbowi za byłego poborcę akcyzy od trunków poszliny, Józefa Huwalda, i naznaczone na dopełnienie dzierżawnej summy na Houwaldzie zaległej, na sprzedaż z publicznej licytacji, ten Rząd gubernialny naznaczył nowe terminy dnia 23, 26 i 31 miesiąca julii teraźniejszego roku; a zatem życzący nabyć takowy dom i majątki, zechcą jawnie się dla licytacji na wspomniane terminy do tegoż Gubernialnego Rządu. Apryla 19 dnia 1818 roku.

Assessor Jan Iskrycki. Sekretarz Kazimierz Nowicki.

1 Roku 1818 miesiąca apryla 10 dnia, zszedł z tego świata JP. Raymund Pancerzynski Starośc Dobrosielski, który wedle dyspozycji przez się uczynionej, poruczył na moje ręce papiery familyne, Rodowitości oraz haereditatis na majątność Cielatki i Okropow pod zastawą u JW. Barnaby Dederki Prezydenta 1. Depart. Gubernii Litewsko-Wileńskiej będącą, do oddania jego stryjeczno-rodzonym Braciom. Dopełniając przeto takowego zlecenia zgłaszam się przez Kuryera Littego do nadmienionych WW. JJ. Panów Pancerzyńskich, iżby raczyli z prawnymi dowodami przybyć do Mołczadzi w Powiecie Słonimskim sytuowanej, dla odebrania w górze wspomnianych papierów oraz zakwietowania.

Xiadz Dominik Rodziejewicz Pleban Mołczadzki Exekutor Testamentu.

1 W domu niegdyś Tyzenhauza na ulicy Subocz znajduje się Kocz letki Warszawski mało używany, i bryczka kryta, do sprzedania.

1 Excerpt oświadczenia z Protokółu półrocznego Ziemskiego Powiatu Wileńskiego w dacie poniżej wyrażonej uczynionego, i teyże daty pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż Pttu Wileńskiego jest wydan.

Roku tysięcznego ośmset piętnastego, miesiąca maja dwudziestego piątego dnia.

Przed aktami Ziemskimi Pttu Wileńskiego stawając osobście WJPan Justyn Czernicki były Regent Sądowy Pttu Oszm. oświadczenie do Protokółu wpisać podał, którego wyrazi takowe: Oświadczenie w Imieniu WWJPP Justyna i Ewy z Chomińskich Czernickich byłych Regentów Ziem i Grodz. Pttu Oszm. czyni się w rzeczy następnej: iż oświadczającą się jako współ sukcesorka z dal-
szem swoim rodzeństwem i wierzycielka zeszłego s. p. Stryja JW. Xawerego Grafa Chomińskiego Wojewody Mści-
stawskiego Taynego Sowiećnika i kawalera orderow Pol. a oświadczający się podobnie jako kredytór mający schę-
dę ziemną z dekretu taxatorsko exdywizor. w dobrach Tryskach tegoż zeszłego JW. Chomińskiego w roku ty-
siąc ośmset jedynastym marca ósmego dnia, oświadczając je-
rowanego, gdy dostrzegają iż jedni z wierzycieli ze-
złego podwyższywszy nad realność swoje pretensye; dru-
dzy ze skutków przelewów w zawodnych rachunkach po-
zyskali przez wyrok rekognicy warunkowie w jakimym
progressie, gdy niektórym z kredytórów i pretensorów
nawet przez sposób rekognicy korzystny wyrok nie jest
w warunkach uzupełniony a nadto z pomiędzy tych in-
ni aczkolwiek nie mogą przeciwko widoczności i dowo-
dów dopełnić zastrzeżonych zasad wyrokiem Sądu Ta-
xatorsko Exdywizorsk. a schedy poobeymowali, one o-
głaszają w sprzedaż i są w zamiarach wchodzenia w ja-
koweś układy — Przetoż w widokach słuszności i w myśl
Dekretu Taxatorsko Exdywizorsk. niniejsze czyni się o-
świadczenie z tém ostrzeżeniem, że jako pretensye na
samyh tylko niedysputowanych i z słusznością zgodnych
dowodach opierające się do uzupełnienia warunków ze-
złego wyroku Taxator. Exdywizor. zależą, tak wszel-
ki układ o schedy niewolnie nad moc wyroku zadzier-
żawione bez takowych zasad z samychże warunków po-
chodzących czynione znikczemieniu podlegają. U tego
oświadczenia podpis Protokule takowy: Takowe oświad-
czenie podpisuje — Justyn Czernicki b. Sędzia Ziem. i
i Grodz. Pttu Oszm. Regent. Poszlin kop 52 wzięto.

Zgodność z Protokulem poświadczam Józef
Naborowski Regent Ziemski.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci.

2 Rząd IMPERATORSKIEGO Wileńskiego Uni-
wersytetu zastanawiając się z jednej strony, jak ważną
jest rzeczą, aby rodzice i opiekunowie uczniów w szko-
łach publicznych biorących edukacyą mieli wiadomość o
ich pilności lub opuszczeniu, z drugiej strony znajdując
rzeczą pożyteczną dla samychże uczniów, gdy do pobu-
dek szkolnych będą dołączone pobudki domowe, uczynił
rozrządzenie po szkołach, aby przy końcu roku szkolne-
go uczniom wyjeżdżającym na wakacje każdemu było
dane świadectwo z wyrażeniem, czego się w ciągu roku
ubzył i z jakim postępem, oraz jak się sprawował, ja-
kowe świadectwo każdy uczeń mieć powinien a jeżeli ta-
kome świadectwo wyjeżdżając na wakacje nie wziął, za-
powrotem, swóim do szkół przyjętym nie będzie. — Tako-
we rozrządzenie podaje się do wiadomości publicznej.

Sekretarz Xelix Mierzejewski.

2 Znany z powszechny zalety foliwarek Mostolto-
wicz w Pttcie Trockim w Parafji Butrymańskiej po-
łożony; wypuszcza się w 3 letnią dzierżawę, ktoby ony
zapossydować życzył raczy zgłosić się do samego dzie-
dzica mieszkającego w domu JW. Marszałka Podbi-
pięty na Sawicz ulicy.

Fabian Modzelewski S. G. T.

2 W drukarni XX. Piarów, wyszedł 1. miesiąca gły numer Pamiętnika Magnetycznego, w którym następuje materia: wyjątek z dziennika Magnetycznego P. Jerzego Konrada farmaceuty w Klecku o sposobach magnetyzowania i ostrożnościach jakie przy tem zachowane być mają z dzieł Kluge — Zdanie o Magnetyzmie i odpowiedź na nie — Magnetyzm, przez C. W. Hufelanda (ciąg dalszy) — O początkowym nastaniu wszystkich istot stworzonych, z dzieł Winega — Historia astronomii, wyjątki z dzieła J. S. Bailly — Starożytność, wyjątki z dzieła A. L. Millin (dokończenie.)

2 Spełniając Dekret w Sądzie Magistratu Miasta Wilna w dacie dnia 1. miesiąca february roku terażniejszego 1818, w sprawie oświadczony przez Kondrada Mejera Obywatela Miasta Wilna exdywizyi nastaley; z mocy onymże Dekretem mi poruczoney — wzywam do rozprawy przed tenże Sąd Magistratu wszystkich wierzycieli i pretensorów do majątku pomienionego Kondrada Mejera, regulujących jakowe poszukiwania — a zaś życzących nabyć dom tegoż Mejera w Wilnie na ulicy z Zarzeczka ku popławom prowadzący pod N. 564 leżący w części murowany a w części drewniany ze wszelką do jego przynależnością, z praszam, aby dla nabycia onego wiecznością na miejscu położenia tego domu nądywać się raczyli w terminach: pierwszym 1 dnia maja drugim d. 5, i 5 ostatnim licytacya dnia 6go tegoż miesiąca maja w których nieodmiennie odbywać będą wyprzedaż takowego domu przez publiczną licytacyą na warunkach jakie w punktach przed licytacyynych na pierwszym terminie ogłoszone zostaną. Datt roku 1818 miesiąca apryla 16 dnia.
R. G. M. W. Karol Grunert.

2 Niżej wyrażony, z mocy wydanej i przyznanej mnie plenipotencyi od JJWW. Onufrego Podkomorzego Telsz. Antoniego Ciwinow: Skarbkow Ważyńskich, i Teresy z Ważyńskich Janowiczowej Sędziny Graniczn. Telsz. ogłaszam: iż scheda z exdywizyi majątku WW. Wańkowiczów, Bijuciszki zwanego, w Osamian. Ptcie leżącego, na wyżej wyrażone osoby wydzielona, to jest: Karczma w Łużyszczu z gruntem, i we wsi Ciupiszkach trzech włościan z siemienistością i dobytkiem oraz z lasem jest do sprzedania — Ktoby więc życzył nabyć takową schedę, raczy zgłosić się do mnie niżej podpisanego, mieszkającego w Mieście Wilnie na ulicy Skopuwce w domu W. Sowietnikowej Rogowskiej, r. 1818 apryla 18 dnia.

Marcelli Szukszta Sędzia Graniczn. Guber. Litt. Wileń.

2 Niżej podpisany postanowiwszy wyprzedać towary z handlu swojego przez licytacyą, ze szkła stołowego, porcellany, fajansu, bronzu, instrumentów muzycznych, rozmaitey galateryi i dalszych artykułów składające się — Takową licytacyą w sklepie swoim handlowym w kamienicy W. Szwartza pod N. 75 na dniu 23 apryla roku terażniejszego odkrywa, która każdodziennie oprócz świąt od godziny 9 ranney do 12, a po południu od godziny 2 do 6 trwać będzie — Życzący zatem nabyć towary sobie potrzebne raczą przybywać na tę licytacyą do miejsca wyżej wymienionego, o czym do wiadomości podając, takową awizacyą podpisuję — Datt w Wilnie roku 1818 miesiąca apryla 18 dnia.
Karol Hurtig.

2. Rada Mieyska Wileńska, na skutek zalecenia Jasn. Wielmożnego sprawującego miejsce cywilnego Gubernatora Wileńskiego Vice Gubernatora Grafa Platara Zyberga w dniu 14. praesentium pod N. 3,142 do Rady Mieyskiej Wileńskiej na destanego niniejszym do powszechney wiadomości powtórnie podaje, że dla wzięcia od Miasta rocznego kontraktu na dostarczenie co miesiąc potrzebney ilości dla komendy Policyjskiej Prowiantu; a dla koni mieyskich pożarnych w wiedzy Policyi będących furazą, do licytacyi na Ratusz w Radzie Mieyskiej odchodzić mającey naznaczone są w dniach 2. 6. i 9. następującego miesiąca maja termina, do jakowej licytacyi

życzących przyjąc od Miasta kontrakt, ażeby z dostatecznemi ewikcyami na pewność dotrzymania kontraktu w terminach wyrażonych przybywali i jawili się Rada Miasta Wilna powtórnie ogłasza i wzywa. Datt. na Ratuszu Wileńskim w Radzie Miasta Wilna. Roku 1818 mąca Apryla 18 dnia.

Onufry Orłowski P. Miasta Wilna.

3. Roku 1818 miesiąca apryla 1 dnia oświadczenie JP. Wiktora Misiewiczza Kolle. Sekr. w imieniu własnem i żony swej Izabelli z Tomaszewskich Misiewiczowej przeciwko WJPanu Kazimierzowi Tomaszewskiemu Sędziemu Granicznemu Powiatu Mińskiego czyni się oto: Otworzony po zeyściu Anny z Kłopotowskich Jaskółldowej Skarbnikowej Lidzkiej sukcesyyny spadek na dom Kłopotowskich i Tomaszewskich, ponieważ w części przynależał dla żony oświadczającego się, to więc szczególnie i przychylność ku rodzeństwu powodowały oświadczającego się do pracy, i starania nad wyelliberowaniem summownych funduszow suksessorom drogą naturalnego spadku przychodzących — Gdy przeto początkowe dzwiganie sukcesyynego interessu zależało od wykazania probacyów pokrewieństwa z Jaskółldowej i złożenie ewikcyynego Dokumentu na odpowiedzialność dalszym suksessorom o współnictwo rzecz mieć mogącym, wówczas oświadczający się dla dobra suksessorów otrzymawszy potrzebne własnym kosztem i staraniem tranzakta, po ułatwieniu tych pierwiastkowych kwestyów, wydał plenipotencyą pospolu z dalszemi konsukcessorami W. Kazimierzowi Tomaszewskiemu Sędziemu, skutkiem której rzeczony Tomaszewski działając, kiedy nie odpowiednio żądaniu i życzeniu niektórych suksessorów Jaskółldowej interes całkowicie ukończył; na ten czas przeto oświadczający się i ciż konsukcessorowie zmuszonemi zostali cofnąć daną jemu plenipotencyą przez podanie prozb w Sąd Głiny i Rząd Gubern. Wileń. toż przez zapisanie przez oświadczającego się w Imieniu własnem i żony swej w Sądzie Głin Miń. 2go Depar. na dniu 21 xbra 1817 roku oświadczenia, rzetelne, i sprawiedliwe powody do sofnięcia jego Plenipotencyi w pomienionem oświadczeniu wyrażone biorąc obżłtny za rodzaj obelgi i osobistej krzywdy, kiedy przez oświadczenie w gazetach kuryera Littew. terażn. roku pod Nrem 18. 19. i 20. awizowane okazał widocznie nieukontentowanie czyniąc zarzuty naprzeciw funduszom dziedzicznym tudzież, z wyrażonego po Jaskółldowej spadku na oświadczającego się i żony jego przychodzącym: to więc wszystko co obżłtny z nieukontentowania przed publicznością obwieścił, poczytując tylko oświadczający się za historyczną powieść u powody pretensyów do funduszow oświadczających się sądząc być odpowiednie względem interessu, że w stosowność oświadczenia na dniu 21 Xbra 1817 roku zapisanego oświadczający się swojej należności w czasie i miejscu właściwem poszukiwać nie zaniebajają zapowiedzieć postanowili.

Wiktor Misiewicz Sekretarz Kolleski.

Ogłasza się po raz pierwszy i drugi.

Wyjeżdżają za granicę.

1 Wyjeżdża za granicę do Królestwa Pruskiego miasta Poniewieża Mieszczanin Albert Gryf, na jeden rok.

1 Jeneral piechoty i Kawaler Graff Igelstrom.

Doktor Kolleski assesor Awersarius.

Szlacheic Jan Chizewski.

Kamerdyner Alexander Zabokrzycki.

Lokaje: Dominik Nakrewicz, Kazimierz Putrys.

Grafini Honorata Igelstromowa Dama orderu krzyża gwiazdzistego.

Xiążę Stanisław Lubomirski Kammer-Junker Dworu Jego Imperatorskiej Mości.

Panny: Anna Błażewska, Izabella Jankowska, Helena Kossa.

Kamerdyner Franciszek Przedziński.

Jan Meijershoffski, Józef Bochusz.

2 Wyjeżdża za granicę do Królestwa Pruskiego Wileński Obywatel szlacheic Józef Zaremha na miesiąc 6 dla interessów własnych.